

عنوان مقاله:

بررسی رابطه بین خودمهربانی و بهزیستی تحصیلی دانش آموزان ابتدایی شهر مهاباد

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی، دوره 5، شماره 2 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

مصطفی عبدالهی - کارشناس آموزش ابتدایی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد مهاباد، مهاباد، ایران

خلاصه مقاله:

هدف از تحقیق حاضر بررسی رابطه خودمهربانی با بهزیستی تحصیلی دانش آموزان ابتدایی شهر مهاباد می باشد. این تحقیق از لحاظ گردآوری داده ها توصیفی بوده و از نظر هدف جزو تحقیقات کاربردی به شمار می آید. جامعه آماری این پژوهش شامل کلیه دانش آموزان ابتدایی شهر مهاباد که تعداد آن ها ۱۱۲۸۴ نفر است، می باشد. حجم نمونه آماری از طریق فرمول کوکران ۳۷۲ نفر تعیین شد. همچنین شیوه نمونه گیری خوشه ای چندمرحله ای می باشد. به منظور جمع آوری داده ها و اندازه گیری متغیرهای مدل از پرسشنامه بهزیستی تحصیلی (AWQB) تومینن- سوینی و همکاران (۲۰۱۲) و پرسشنامه خودمهربانی (SCS-LF) نف (۲۰۰۳) استفاده شد. به منظور خلاصه کردن، طبقه بندی، سازمان دهی، استخراج، توصیف و تجزیه و تحلیل داده های آمار توصیفی و استنباطی از نرم افزار آماری SPSS-۲۲ استفاده شد. در سطح آمار توصیفی از شاخص مرکزی میانگین و شاخص پراکندگی انحراف استاندارد برای توصیف متغیرهای تحقیق استفاده شد. در سطح آمار استنباطی با توجه به ماهیت متغیرها از آزمون همبستگی پیرسون و رگرسیون استفاده شد. در نهایت نتایج یافته های تحقیق نشان دهنده تأیید فرضیه های تحقیق می باشد. نتایج حاکی از آن است که بین خود مهربانی و بهزیستی تحصیلی رابطه معناداری وجود دارد. همچنین خود مهربانی بر روی بهزیستی تحصیلی دانش آموزان ابتدایی شهر مهاباد تأثیر مثبت و معناداری دارد.

کلمات کلیدی:

خودمهربانی، بهزیستی تحصیلی، دانش آموزان ابتدایی شهر مهاباد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1547680>

